

Z lásky ku Kristovi (sv. Ján Zlatouústy)

Napísal Balek Robert

Pondelok, 25 Január 2010 17:26

Čo je človek, aká vznešená je naša prirodzenosť a akej čnosti je schopný tento živý tvor, to vari najlepšie zo všetkých ukazuje Pavol. Každý deň vystupoval vyššie, každý deň vstával horlivejší a keď sa ocitol zoči-voči nebezpečenstvám, bojoval vždy s novou odhodlanosťou. Prezrádza to, keď hovorí: „Zabúdam na to, čo je za mnou, a uháňam za tým, čo je predo mnou.“ A keď sa mu zdá, že mu už hrozí smrť, vyzýva iných k veselej účasti na svojej radosti: „Radujte sa a blahoželajte mi!“ a vystavený nebezpečenstvám, krivdám a potupám, opäť jasá a Korintňanom píše: „Mám záľubu v slabostiach, v potupe, v prenasledovaní.“ Ved' predsa povedal, že práve toto sú zbrane spravodlivosti, a vyhlásil, že z nich má najväčší úžitok.

A tak aj keď sa ocitol uprostred nepriateľských nástrah, s jasotom víťazil nad každým ich útokom. A keď ho všade bičovali, urážali a preklínali, on sa tým chválil, akoby žal triumfálne oslavy a hromadil bohaté trofeje, a vzdával Bohu vd'aky: „Ale vd'aka Bohu, ktorý nám vždy dáva víťazstvo.“ A tak sa pre zahanbenie a krivdy, ktoré znášal za horlivé kázanie, ponáhlal viac ako my pre lákavé pocty, vrúcnejšie si žiadal smrť ako my život, chudobu viac ako bohatstvo a oveľa viac túžil namáhať sa ako iní odpočívať po práci. Len jedného sa hrozil a bál: uraziť Boha. Inak vôbec ničoho. Teda ani po ničom inom netúžil viac, ako páčiť sa vždy Bohu.

Ale čo presahovalo všetko, radoval sa z Kristovej lásky. S ňou sa pokladal za najšťastnejšieho človeka, bez nej si nežiadal byť spoločníkom ani panstiev ani kniežatstiev. Radšej chcel byť s touto láskou posledný, ba hoci aj trestanec, ako bez nej patriť medzi najvyšších a najváženejších.

Z lásky ku Kristovi (sv. Ján Zlatoústý)

Napísal Balek Robert
Pondelok, 25 Január 2010 17:26

Pre neho bolo najväčším a najstrašnejším utrpením odlúčiť sa od tejto lásky; to bolo preňho peklo, to bol jediný trest, to boli nekonečné a neznesiteľné muky.

A zasa požívať Kristovu lásku, to bol jeho život, jeho svet, jeho anjel, jeho prítomnosť, jeho budúcnosť, jeho kráľovstvo, jeho prisľúbenie a nespočetné dobrá. Okrem toho, čo súviselo s ňou, nič nepokladal ani za smutné ani za veselé. Lebo z toho, čo tu máme, nič sa mu nezdalo ani tvrdé ani príjemné.

A tak pohrdal všetkým, čo vidíme, ako pohrdame hnilou zelinou. Aj na tyranov a rozzúrené davy hľadel iba ako na nejaké komáre.

A smrť, mučenie a tisíce trápení pokladal iba za detskú hru, len nech mohol niečo znášať pre Krista.

Z Homílií svätého biskupa Jána Zlatoústeho (Hom. 2 de laudibus santi Pauli: PG 50, 477-480)